> Wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i doświadczonych, ale bezbożni będą postępować bezbożnie. Żaden bezbożny nie zrozumie, ale mądrzy zrozumieją.
>
> *— Daniela 12:10*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: czasy ostateczne, oczyszczenie, grzech, zrozumienie, mądrość

Interpretacja:
Księga Daniela opisuje wizje proroka dotyczące czasów ostatecznych i nadchodzących sądów. Werset ten mówi o oczyszczeniu i odnowie wielu ludzi, podczas gdy niegodziwi trwają na drodze grzechu. Choć koncepcja ta może wydawać się zawiła, możemy wiele się z niej nauczyć i zastosować te lekcje w naszym codziennym życiu.

Oczyszczenie i odnowa

Księga *Daniela 12:10* mówi o oczyszczeniu i odnowie wielu osób, wskazując na czas, w którym wielu porzuci złe drogi i zbliży się do Boga. Można to rozumieć nie tylko jako oczyszczenie fizyczne, ale także duchowe – jako usunięcie wszystkiego, co oddziela nas od Boga, i zwrócenie się ku Niemu. Oczyszczenie wiąże się z wyeliminowaniem wszelkich szkodliwych nawyków, myśli i czynów.

Oczyszczenie i odnowę można postrzegać jako proces uświęcenia, w którym *Duch Święty* działa w nas, upodabniając nas *do Chrystusa*. Nie dzieje się to z dnia na dzień; jest to raczej ciągły proces, który należy pielęgnować każdego dnia. W naszej wędrówce wiary ważne jest, aby analizować swoje postępowanie i podejmować kroki w celu naprawienia tego, co oddala nas od Boga.

Niegodziwi będą nadal grzeszyć

Ten sam werset wspomina o niegodziwych, którzy będą trwać w grzesznym postępowaniu. Choć można ulec pokusie osądzania innych lub potępiania tych, którzy nie postępują zgodnie ze Słowem Bożym, warto pamiętać, że wszyscy jesteśmy grzesznikami potrzebującymi Bożej łaski. Możemy uczyć się modlić za tych, którzy jeszcze nie poznali prawdy, i dawać im dobry przykład własnym postępowaniem.

Zrozumienie dostępne dla nielicznych

Werset ten stwierdza również, że tylko mądrzy zrozumieją. Można to rozumieć dwojako: z jednej strony, osoby oddane wierze i szczerze dążące do zrozumienia *Słowa Bożego* będą w stanie to uczynić. Z drugiej strony, może to również wskazywać, że tylko ci, którym dane zostało Boże zrozumienie, będą w stanie pojąć Boży plan.

Przypomina nam to wszystkim, by nie polegać wyłącznie na własnej mądrości i zrozumieniu, lecz dążyć do nieustannego dialogu z Bogiem poprzez modlitwę i rozważanie Jego Słowa. Musimy być otwarci na przyjęcie Bożego rozeznania, które może pochodzić jedynie z Bożej mądrości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I okazujmy staranie jedni o drugich, by pobudzać się do miłości i dobrych uczynków; Nie opuszczając naszego wspólnego zgromadzenia, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, i to tym bardziej, im bardziej widzicie, że zbliża się ten dzień.
>
> *— Hebrajczyków 10:24-25*

Książka: Nowy Testament / Hebrajczyków
Tematy: czasy ostateczne, Kościół, społeczność, zachęta, wyposażenie, Drugie przyjscie

Interpretacja:
W *Hebrajczyków 10:24-25* autor zachęca wierzących, by nie zaniedbywali wspólnych zgromadzeń – co dla niektórych stało się już nawykiem – lecz by raczej wzajemnie się zachęcali, zwłaszcza w obliczu zbliżającego się dnia powrotu *Jezusa*. Wersety te podkreślają znaczenie jednoczenia się z innymi wierzącymi i wspólnego działania na rzecz Bożej misji.

Troska o siebie nawzajem

Fragmenty te przypominają nam o konieczności troski o innych i dbałości o ich dobro, a także o pomaganiu im w realizacji wyznaczonych celów. Biorąc pod uwagę, jak ważna w naszym życiu jest troska o bliźnich, nasuwa się naturalne pytanie: jak mogę zachęcać innych do miłości i czynienia dobra?

Aby to osiągnąć, musimy zacząć od postawy służby i uważności na drugiego człowieka. Powinniśmy być źródłem wsparcia i siły, angażując się w życie innych i aktywnie ich słuchając. Pozwala nam to inspirować i motywować bliźnich, zachęcać ich do rozwijania swoich pasji, pomagać w osiąganiu celów oraz służyć mądrym słowem i wsparciem.

Nie rezygnujmy ze wspólnych spotkań

Osoby, dla których unikanie wspólnych zgromadzeń stało się nawykiem, tracą istotny element chrześcijańskiego życia. Wspólnota ma kluczowe znaczenie dla naszego życia duchowego i relacji z Bogiem.

Gdy się gromadzimy, możemy wspólnie się modlić, zachęcać i wspierać, cieszyć się swoją obecnością oraz czerpać z doświadczeń i perspektyw innych wierzących. Rezygnacja ze wspólnych spotkań oznacza utratę szansy na wspólny wzrost i rozwój w wierze.

Wzajemne zachęcanie się

Poza wspólną modlitwą i wielbieniem Boga, wspólnota pełni jeszcze jedną ważną funkcję: *wzajemnego wsparcia*. Przebywając w gronie innych wierzących, mamy okazję do wzajemnego zachęcania się i korygowania, a także do trwania w wierze. Jest to niezwykle ważny aspekt życia duchowego, gdyż często potrzebujemy zachęty i wsparcia innych, by wytrwać w naszej drodze z Bogiem.

Znaczenie wspólnoty

Hebrajczyków 10:24-25 podkreśla wagę wspólnoty i wyjaśnia, dlaczego jest ona tak istotna dla naszego życia duchowego. Jeśli oddalimy się od tej praktyki lub ją zaniedbamy, nie tylko stracimy szansę na wspólny wzrost i rozwój w wierze, ale także nie będziemy wspierać ani zachęcać innych wierzących w ich drodze z Bogiem.

Co więcej, wspólnota daje nam możliwość praktycznego wykorzystania darów, które otrzymaliśmy od Boga. Możemy wykorzystywać nasze talenty i zdolności, by służyć innym i wspólnie realizować Boże posłannictwo. Wspólnota pozwala nam również nieść *światło Chrystusa* tym, którzy Go jeszcze nie znają – czy to poprzez działalność misyjną, czy też osobiste świadectwo.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zbliża się zaś koniec wszystkiego. Bądźcie więc trzeźwi i czujni w modlitwie.
>
> *— I Piotra 4:7*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: czasy ostateczne, Modlitwa, odpoczynek, Drugie przyjscie

Interpretacja:

W tym wersecie apostoł *Piotr* mówi nam dzisiaj o fundamentalnej prawdzie: *koniec wszystkiego jest bliski*. We współczesnym świecie wizja końca świata może wydawać się nieco odległa, jednak prawda jest taka, że życie jest niepewne, a nasze istnienie na tym świecie ma swój kres. Świadomość nadchodzącego końca przypomina nam, byśmy każdą chwilę przeżywali tak, jakby była ona ostatnią, oraz byśmy byli należycie przygotowani na to, co nieznane.

Piotr poucza chrześcijan – a także nas dzisiaj – że musimy zachowywać trzeźwość umysłu. Oznacza to panowanie nad sobą i zachowanie życiowej równowagi. Musimy brać odpowiedzialność za nasze czyny, słowa i decyzje, gdyż w coraz bardziej złożonym świecie impulsywne wybory mogą prowadzić do trudnych sytuacji. Powinniśmy zachowywać spokój ducha, aby móc stawiać czoła wszelkim okolicznościom w sposób uporządkowany, racjonalny i mądry.

Piotr wzywa nas również do czujności i modlitwy. Nasza relacja z Bogiem jest kluczowa dla zachowania równowagi w świecie. Modlitwa pozwala nam łączyć się ze Stwórcą i czerpać siłę z wiary. Musimy dokładać wszelkich starań, by pielęgnować głęboką więź z Bogiem i zbliżać się do Niego poprzez modlitwę, rozważanie Słowa oraz służbę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i dźwiękiem trąby Bożej zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.
>
> *— I Tesaloniczan 4:16-17*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan

Tematy: czasy ostateczne, Anioły, śmierć, niebo, Zbawienie, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Świat od zawsze pełen jest pytań i wątpliwości dotyczących czasów ostatecznych oraz tego, co wydarzy się, gdy one nadejdą. Biblia stanowi kluczowe źródło dla osób poszukujących odpowiedzi i nadziei pośród niepewności. Jedne z najbardziej interesujących i pouczających wersetów na ten temat znajdują się w *I Tesaloniczan 4:16-17*.

W tych wersetach apostoł *Paweł* mówi o powtórnym przyjściu *Jezusa Chrystusa* na ziemię. Opisuje, jak powrotowi Chrystusa towarzyszyć będą głos archanioła i dźwięk Bożej trąby. Mowa w nich również o tym, że najpierw powstaną z martwych ci, którzy umarli w Chrystusie, i dołączą do wierzących pozostających na ziemi. Razem zostaną oni uniesieni do nieba, by spotkać się z Panem i pozostać z Nim na zawsze.

Wersety te mają ogromne znaczenie nie tylko dla chrześcijan; mogą również stanowić źródło inspiracji i nadziei dla każdego, kto mierzy się z perspektywą śmierci czy nadejściem czasów ostatecznych. Zamiast lęku przed nieznanym, fragment ten daje nam pewność, że jako wierzący możemy mocno trzymać się obietnicy i niezachwianej nadziei na *powrót naszego Zbawiciela*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie śpijmy więc jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi.
>
> *— I Tesaloniczan 5:6*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan

Tematy: czasy ostateczne, bezpieczenstwo, samokontrola

Interpretacja:
I Tesaloniczan 5:6 to werset biblijny podkreślający znaczenie czujności i trzeźwości w życiu chrześcijańskim. W tym fragmencie apostoł *Paweł* mówi o przyjściu *Pana Jezusa* i wzywa Tesaloniczan do gotowości na Jego powrót.

Czujność oznacza uważność i świadomość tego, co dzieje się wokół nas. Oznacza również gotowość na wszystko, co może przynieść przyszłość. *Zachowywanie trzeźwości* umysłu wiąże się z utrzymywaniem zrównoważonego i rozsądnego podejścia do życia oraz unikaniem skrajności, rozrzutności i braku panowania nad sobą.

W kontekście *I Tesaloniczan 5:6* czujność i trzeźwość są ściśle powiązane z przyjściem Jezusa. Paweł stwierdza, że chrześcijanie muszą być gotowi na przyjście Pana w każdej chwili; dlatego powinni wypatrywać znaków i zachowywać równowagę w swoim życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jak złodziej w nocy przyjdzie dzień Pana, w którym niebiosa z wielkim hukiem przeminą, żywioły rozpalone ogniem stopią się, a ziemia i dzieła, które są na niej, spłoną.
>
> *— II Piotra 3:10*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: czasy ostateczne, niebo, sadzic, Drugie przyjscie, świat

Interpretacja:
Dzień Pański to przyszłe wydarzenie zapowiedziane w Biblii – czas, w którym Bóg osądzi świat. Sąd ten nadejdzie niespodziewanie, niczym złodziej w nocy, i będzie miał katastrofalny charakter. *II Piotra 3:10* przedstawia apokaliptyczną wizję zniszczenia

wszystkiego, co istnieje na świecie.

Wyjaśnienie pojęć

Aby lepiej zrozumieć ten werset, warto poznać znaczenie kilku kluczowych słów. Określenie *„Dzień Pański”* jest używane w Biblii nie tylko w odniesieniu do Dnia Sądu Ostatecznego, ale także do innych okresów Bożego sądu. Termin *„żywioły”* odnosi się nie tylko do podstawowych składników świata fizycznego, takich jak woda czy powietrze, lecz także do kosmicznych i duchowych sił rządzących wszechświatem. Sformułowanie *„ulegną zniszczeniu w ogniu”* sugeruje, że żywioły te zostaną rozłożone na swoje najbardziej podstawowe składniki.

Wezwanie do refleksji

Wizja Dnia Sądu może budzić lęk, ale można ją również postrzegać jako wezwanie do refleksji. Jeśli wierzymy, że Bóg osądzi świat, musimy zadać sobie pytanie, jak żyć, by Mu się podobać. Czy żyjemy zgodnie z biblijnym nauczaniem? Czy okazujemy innym miłość i współczucie? Rozważanie tych kwestii może pomóc nam prowadzić bardziej wartościowe i szczere życie.

Odniesienie wersetu do naszego życia

Obraz Dnia Sądu może wydawać się przerażający, ale można go również postrzegać jako szansę na prowadzenie wartościowego życia. Zamiast martwić się o dokładną datę tego dnia, możemy skupić się na tym, jak wywierać pozytywny wpływ na świat tu i teraz. Możemy żyć, wielbiąc Boga i pomagając innym, niezależnie od wyniku sądu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale niech to jedno, umiłowani, nie będzie przed wami zakryte, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień.
>
> *— II Piotra 3:8*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: czasy ostateczne, Bog, cierpliwość, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Werset *II Piotra 3:8* może być dla niektórych czytelników mylący, ponieważ zestawia jeden dzień z tysiącem lat i odwrotnie. Co tak naprawdę oznacza ten werset? Aby go lepiej zrozumieć, musimy przyjrzeć się biblijnemu pojmowaniu czasu.

W kulturze żydowskiej podejście do czasu różniło się od naszego. Czasu nie postrzegano jako procesu linearnego, lecz raczej jako krąg; przeszłość, teraźniejszość i przyszłość przenikały się wzajemnie i na siebie oddziaływały. W rezultacie upływ czasu odbierano inaczej niż dzisiaj – traktowano go jako pojęcie względne.

Ważne jest, aby zrozumieć kontekst, w jakim pojawia się ten werset. W omawianym rozdziale apostoł *Piotr* porusza temat powtórnego przyjścia *Jezusa Chrystusa* oraz końca świata. W tym ujęciu werset ten przypomina, że Bóg nie podlega ograniczeniom ludzkiego czasu. Innymi słowy, to, co nam może wydawać się długim oczekiwaniem, z perspektywy Boga jest zaledwie ulotną chwilą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie zwleka Pan ze spełnieniem obietnicy, jak niektórzy uważają, że zwleka, ale okazuje względem nas cierpliwość, nie chcąc, aby

> ktokolwiek zginął, lecz aby wszyscy doszli do pokuty.
>
> *— II Piotra 3:9*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: czasy ostateczne, nawrócenie, cierpliwość, obietnice, pokuta, Zbawienie

Interpretacja:
II Piotra 3:9 przypomina nam o Bożej cierpliwości i miłosierdziu, ukazując, że Bóg nas kocha i pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i wybrali podążanie Jego drogą.

Często tracimy cierpliwość, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli, jednak Bóg ma doskonały plan dla każdego z nas, a Jego czas jest zawsze właściwy. Ten fragment zachęca nas do refleksji i uświadomienia sobie, że Boże zamysły wykraczają poza nasze własne pragnienia i że tylko On zna właściwy moment na spełnienie swoich obietnic.

Kontekst historyczny

Kontekst historyczny *2. Listu św. Piotra* jest kluczowy dla zrozumienia znaczenia tego wersetu. W księdze tej *Piotr* zwraca się do wspólnoty wiernych zmagającej się z trudnościami wynikającymi z prześladowań i herezji. Prześladowania przybrały na sile i wydawało się, że Bóg opuścił Kościół; Piotr jednak przypomina wiernym, że Bóg jest wierny i zawsze obecny.

W czasie powstawania listu ludzie z niecierpliwością oczekiwali powrotu *Jezusa* i spełnienia Jego obietnicy rychłego przyjścia. Piotr wyjaśnia, że choć ich oczekiwania mogły być błędne, Bóg ma plan dotyczący tego powrotu i – co napawa nadzieją – daje czas na nawrócenie.

Bóg jest cierpliwy i miłosierny

Werset ten ukazuje wielką cierpliwość i miłosierdzie Boga, który pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i dostąpili odkupienia. Nikt nie jest bardziej zainteresowany naszym zbawieniem niż Bóg, gdyż to On nas stworzył i głęboko nas kocha.

Jest On tak miłosierny, że daje nam czas na nawrócenie – nie dlatego, że waha się co do swoich zamiarów, lecz dlatego, że pragnie, aby wszyscy zostali zbawieni i zaznali wewnętrznego pokoju. Ważne jest, by okazywać wdzięczność za Jego cierpliwą miłość i każdego dnia zabiegać o Jego przebaczenie.

Moc nawrócenia

Nawrócenie stanowi fundamentalny element naszej wiary, gdyż pozwala nam zbliżyć się do Boga i otrzymać Jego łaskę. Werset ten przypomina nam, że Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz by wszyscy się nawrócili i mieli szansę na osiągnięcie zbawienia.

Nawrócenie to proces wymagający pokory i siły woli, a jednocześnie źródło ogromnej siły, która pozwala nam iść naprzód. Bóg daje nam szansę na nawrócenie, abyśmy mogli osiągnąć prawdziwe szczęście; musimy jednak pamiętać, że nawrócenie nie zawsze jest łatwe – to wymagające zadanie, które wiąże się z wysiłkiem, pokorą i wytrwałością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech was nikt w żaden sposób nie zwodzi. Ten dzień bowiem nie nadejdzie, dopóki najpierw nie przyjdzie odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia; Który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co się nazywa Bogiem lub co jest przedmiotem czci, tak że zasiądzie w świątyni Boga jako Bóg, podając się za Boga.
>
> *— II Tesaloniczan 2:3-4*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan

Tematy: czasy ostateczne, bożki, Drugie przyjscie

Interpretacja:
W tych wersetach apostoł *Paweł* mówi o postaci, która sprzeciwia się wszystkiemu, co nazywane jest Bogiem lub jest przedmiotem czci, i wynosi się ponad to wszystko. Postać ta zasiada w świątyni Bożej jako Bóg, podając się za Boga.

Tożsamość tej postaci od wieków jest przedmiotem debat i spekulacji. Niektórzy interpretują te wersety jako proroctwo dotyczące Antychrysta, podczas gdy inni uważają, że odnoszą się one do świeckiego lub religijnego przywódcy, który uważa się za bóstwo. Jednak najważniejsze jest zrozumienie duchowego znaczenia tej postaci.

Odstępstwo i związane z nim zagrożenia

Odstępstwo jest jednym z największych i najbardziej złowrogich zagrożeń dla chrześcijaństwa. Stanowi ono zdradę wiary *w Chrystusa* – przejawiającą się nie tylko porzuceniem chrześcijańskich przekonań, ale także zaparciem się samego Chrystusa lub wyrzeczeniem się Go. Co więcej, w tych wersetach apostoł Paweł ostrzega przed nadchodzącym wielkim zwiedzeniem.

Dlatego musimy zawsze zachowywać czujność i ostrożność wobec tego zagrożenia, gdyż odstępstwo może zniszczyć wiarę człowieka. Musimy dbać o to, by nasza wiara w Chrystusa była szczera, zdrowa i trwała. Musimy podejmować wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć odstępstwa i być gotowymi na stawienie czoła zwiedzeniu.

Wezwanie do czujności i gotowości

Musimy zdać sobie sprawę, że odstępstwo może przybierać różne formy: od całkowitego zaparcia się Chrystusa po odrzucenie konkretnych nauk biblijnych. Z tego powodu kluczowe jest, aby chrześcijanie nieustannie czuwali i byli gotowi bronić swojej wiary.

Ponadto wezwanie do gotowości dotyczy nie tylko pojawienia się „człowieka grzechu”, ale także każdej obecnej czy przyszłej sytuacji. Apostoł Paweł w Liście do *II Tymoteusza 2:15* zachęca nas bowiem: *„Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako wypróbowany*

pracownik, który nie ma się czego wstydzić i który dobrze rozkłada słowo prawdy”. Dlatego tak ważne jest, aby chrześcijanie rozumieli to i wprowadzali w czyn. Stosujmy biblijną prawdę w naszym codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdy mówili do was, że w czasach ostatecznych pojawią się szydercy, postępujący według własnych bezbożnych pożądliwości. Oni są tymi, którzy sami się odłączają, zmysłowi, niemający Ducha.
>
> *— Judy 1:18-19*

Książka: Nowy Testament / Judy
Tematy: czasy ostateczne, Kościół, pragnienie, Duch

Interpretacja:
List Judy to krótkie pismo autorstwa *Judy,* który przedstawia się jako *„sługa Jezusa Chrystusa”* i *„brat Jakuba” (Jud 1:1)*. Juda napisał ten list, aby ostrzec wierzących przed „pewnymi ludźmi, którzy potajemnie wkradli się” do wspólnot kościelnych (Jud 1:4).

Osoby te określane są mianem „bezbożnych”; zamieniły one „łaskę naszego Boga na rozpustę” i „wyparły się jedynego Władcy i Pana, Jezusa Chrystusa” *(Jud 1:4)*. Juda wyraża zaniepokojenie negatywnym wpływem tych ludzi, którzy sprowadzają wierzących na drogę fałszu. Werset 18. listu Judy stanowi część opisu tych osób i ich szkodliwego oddziaływania w czasach ostatecznych; autor mówi w nim o szydercach, którzy kierują się własnymi złymi pragnieniami.

Szydercy to ludzie, którzy wyśmiewają prawdę, wiarę i wartości chrześcijańskie. Są to osoby pozbawione bojaźni Bożej, dążące do zaszkodzenia prawdzie oraz tym, którzy ją

wyznają. Co więcej, działają oni zgodnie z własnymi złymi pragnieniami – kierując się partykularnym interesem, zamiast żyć według chrześcijańskich wartości miłości, współczucia i sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oni będą moimi, mówi PAN zastępów, w dniu, kiedy uczynię ich moją własnością. Zlituję się nad nimi, jak się lituje ojciec nad swoim synem, który mu służy.
>
> *— Malachiasza 3:17*

Książka: Stary Testament / Malachiasza
Tematy: czasy ostateczne, nagroda, Zbawienie, służba

Interpretacja:
Księga Malachiasza jest ostatnią księgą *Starego Testamentu* i zalicza się ją do ksiąg prorockich. Bóg przemawia w niej do swojego ludu przez proroka *Malachiasza*, aby skorygować ich niewierność i przywrócić relację z Nim. Szczególnie poruszający jest *werset 17. trzeciego rozdziału*, w którym Bóg obiecuje, że ci, którzy wiernie za Nim podążają, zostaną uznani za Jego szczególną własność i dostąpią przebaczenia.

W tym wersecie Bóg ukazuje, *jak bardzo cenni są dla Niego ci, którzy wiernie za Nim idą*; traktuje ich bowiem jak swój szczególny skarb. Służy to nie tylko wskazaniu Jego wyznawców, ale także ukazaniu wartości, jaką im przypisuje, oraz ich znaczenia w Jego oczach. Można to również odczytywać jako wyraz Bożej miłości do tych, którzy darzą Go czcią.

Werset ten mówi także o przebaczeniu. Bóg oświadcza, że przebaczy im tak, jak człowiek przebacza synowi, który mu służy. To niezwykle wymowny obraz, ilustrujący Bożą miłość i przebaczenie w relacji z nami. Ukazuje on, że Bóg jest gotów nam przebaczyć – mimo naszych wad i błędów – jeśli tylko okażemy skruchę i będziemy podążać Jego drogą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków.
>
> *— Objawienie 22:12*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: czasy ostateczne, Jezus, nagroda, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Księga Objawienia to jedna z najbardziej fascynujących ksiąg Biblii, pełna proroctw, symboliki i apokaliptycznych przesłań, które od wieków intrygują badaczy Pisma Świętego. Wspomniany werset znajduje się pod koniec księgi; *Jezus* mówi w nim o swoim powtórnym przyjściu oraz o nagrodzie, jaką otrzymamy za nasze czyny. Słowa te wzywają nas do refleksji nad naszym życiem i postępowaniem oraz nad tym, jak żyjemy, *przygotowując się na przyjście Chrystusa*.

Obietnica Chrystusa

„A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków”. Słowa te stanowią obietnicę Chrystusa, że wkrótce powróci, aby wynagrodzić nas za nasze czyny. Nagroda ta może być pozytywna lub negatywna, w zależności od tego, jak postępowaliśmy w czasie naszego ziemskiego życia. Dlatego tak ważne jest, aby

każdy z nas przyjrzał się swojemu życiu, ocenił swoje czyny i sprawdził, czy są one zgodne z wolą Bożą.

Nasza nagroda

Nagroda, którą otrzymujemy od Chrystusa, nie ma charakteru materialnego ani ziemskiego – jest nagrodą duchową. Wynika ona z naszych czynów; może nią być na przykład korona życia, miejsce w niebie czy powołanie na kapłanów Boga. Nagrody te są dostępne dla wszystkich, którzy oddają się wypełnianiu woli Bożej i prowadzeniu pobożnego życia w dzisiejszym świecie.

Wezwanie do refleksji

Werset ten zachęca nas do postawienia sobie pytania o to, jak żyjemy. Czy jesteśmy oddani wypełnianiu woli Bożej? Czy prowadzimy życie zgodne z Bożymi zasadami? Czy poświęcamy nasze zasoby i czas, by pomagać potrzebującym? Nie możemy lekceważyć znaczenia naszych czynów; każde nasze działanie może wpłynąć na ostateczną nagrodę.

Konieczność działania

Fakt, że Chrystus obiecuje rychłe przyjście, oznacza, iż nie ma czasu do stracenia. Musimy działać szybko: żałować za grzechy i poświęcić życie wypełnianiu woli Bożej. Nie wolno nam zwlekać z nawróceniem ani z decyzją o prowadzeniu bardziej pobożnego życia. Przyjście Chrystusa jest nieuniknione i musimy być na ten moment gotowi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi ten, który zaświadcza o tym: Zaprawdę, przyjdę wkrótce. Amen! O tak, przyjdź, Panie Jezu!

> — *Objawienie 22:20*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: czasy ostateczne, Jezus, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Księga Objawienia jest jedną z najbardziej fascynujących i tajemniczych ksiąg Biblii. Zawiera ona symboliczne wizje i proroctwa, które na przestrzeni dziejów interpretowano na różne sposoby. *Objawienie 22:20* stanowi jedno z ostatnich stwierdzeń tej księgi i zawiera obietnicę, na którą od dawna oczekują miliony chrześcijan na całym świecie: *powtórne przyjście Jezusa Chrystusa*.

Kontekst wersetu

Apokalipsa św. *Jana* to księga napisana w formie wizji, w której *Duch Święty* prowadzi Apostoła przez czas i przestrzeń, by mógł on ujrzeć przyszłość ludzkości. Autor został zesłany na wyspę Patmos za głoszenie Ewangelii; to właśnie tam napisał tę księgę, aby dać nadzieję prześladowanym chrześcijanom swoich czasów oraz wszystkim przyszłym pokoleniom.

Objawienie 22:20 znajduje się w ostatnim rozdziale księgi i zawiera słowa, które Jezus Chrystus wypowiedział do Jana jako ostatnie. W tym fragmencie Pan określa siebie mianem *Alfy i Omegi, Pierwszego i Ostatniego, Początku i Końca (w. 13)*. Następnie oświadcza, że Jego słowa są wiarygodne i prawdziwe (w. 6) oraz że przyjdzie wkrótce (w. 12, 20).

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa jest fundamentalną prawdą wiary chrześcijańskiej. To długo oczekiwany moment, w którym Pan powróci na ziemię, aby ustanowić swoje królestwo i sądzić żywych oraz umarłych. Nauczanie to pojawia się w wielu miejscach Biblii, zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie.

Księga Objawienia jest jedną z tych ksiąg, które dostarczają najwięcej szczegółów na temat powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa oraz poprzedzającego je okresu, zwanego *„czasami ostatecznymi”*. Według tej księgi przyjście Pana będzie wydarzeniem spektakularnym i budzącym grozę, sprawiającym, że możni tego świata zadrżą w Jego obecności *(Objawienie 6:15–17)*. Przybędzie On wraz z zastępami niebieskimi i ustanowi swój tron w Jerozolimie *(Psalmów 2:6)*.

Konieczność przygotowania

Fakt, że *Jezus Chrystus* zapewnia nas o swoim rychłym przyjściu, stanowi dla chrześcijan nieustanne przypomnienie o tym, jak ważne jest przygotowanie się. Choć nie znamy dnia, w którym to nastąpi, nie możemy spocząć na laurach; Musimy żyć w świętości i czujności, nieustannie oczekując Jego przyjścia *(Mateusza 24:42–44)*.

Przyjście Pana powinno również motywować nas do dzielenia się Ewangelią z tymi, którzy jej jeszcze nie przyjęli. Musimy trwać w Jego dziele aż do momentu Jego powrotu *(I Koryntian15:58)* i prowadzić życie pełne miłości oraz miłosierdzia – życie, które odzwierciedla Jego miłość i czyni nas godnymi Jego Królestwa *(I Jana 2:28–29)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*